

اعتشاش در فعالیت های انتخاباتی

دکتر حسین باقرزاده

سه شنبه ۲۷ اسفند ۱۳۸۷-۱۷ مارس ۲۰۰۹

در آستانه تعطیلات نوروزی ۸۸ و کمتر از سه ماه مانده به رأی گیری برای ریاست جمهوری اسلامی، صف بندی جناح های حکومتی دستخوش تغییرات ناگهانی و حاد شده است. در جناح اصلاح طلبان، آقای خاتمی پس از چند هفته تبلیغات انتخاباتی یک باره خود را از صحنه به کنار کشید و میدان را برای دو نامزد دیگر این جناح یعنی مهدی کروبی و میرحسین موسوی («نیمه اصلاح طلب») باز گذاشت. در جناح مخالف نیز اختلاف محمود احمدی نژاد با مجلس شورای اسلامی و رئیس آن علی لاریجانی به یکی از حادترین برخوردهای سیاسی درون حاکمیت در دوران حیات نظام اسلامی منجر شد و ضربه سیاسی بزرگی به آقای احمدی نژاد وارد کرد. اگر تا چند روز پیش تصور عمومی بر آن بود که رأی گیری خرداد سال جدید به نبردی نهایی بین احمدی نژاد و خاتمی تبدیل خواهد شد، با تحولات چند روز اخیر این پیش بینی ها کاملاً به هم ریخته است و اکنون از افراد دیگری برای رسیدن به دور نهایی این مسابقه یاد می شود.

جدید و بودجه سال ۸۸ عوارض آن بیشتر به چشم خواهد خورد. آقای احمدی نژاد سعی کرد طرح جدید اقتصادی خود و حل مشکل سنگین پارانه های سوخت و انرژی را در ضمن بودجه سال جدید از تصویب مجلس بگذراند. ولی مجلس تغییراتی در بودجه داد که میلیاردها دلار هزینه ها و درآمد بودجه دولت را دچار اختلال کرد. کشمکش بر سر این مسئله به اختلاف شدید بین دولت و مجلس منجر شد و بیش از هر زمان دیگر جناح اصولگرا را در برابر هم قرار داده است. سرانجام این کشمکش هرچه که باشد، نظام حاکم با یکی از پیچیده ترین مشکلات اقتصادی خود در سال رأی گیری روبرو است، و حل مشکل پارانه های سوخت و انرژی و شوک عظیم اقتصادی و اجتماعی آن بر مردم یکی از دغدغه های عمده رژیم در آستانه سال نو بشمار می رود. همین دغدغه ها است که دولت و مجلس را در برابر هم قرار داده و آنها را به راه حل های متضاد کشانده است. مشکلات اقتصادی مردم و مسئله پارانه ها یک چالش عمده برای نامزدهای ریاست جمهوری پیش آورده و این امر اهمیت خاصی به رأی گیری خردادماه آینده داده است.

چالش دیگری که در این رأی گیری نقش اساسی ایفا خواهد کرد رابطه ایران با غرب و برنامه اتمی آن است. تغییر فاحش در سیاست آمریکا در برابر ایران در دوران اوباما از هم اکنون جمهوری اسلامی را تحت فشار قرار داده است. آقای اوباما و متحدان اروپایی او به دنبال آن هستند که با توجه به شرایط حاد اقتصادی ایران جمهوری اسلامی را در برابر پیشنهادهایی قراردهند که ایران نتواند آنها را نپذیرد. این پیشنهادهای حاوی عرضه حداکثر مشوق ها و همکاری ها خواهد بود با حداقل خواست تعلیق غنی سازی اتمی و شفافیت در فعالیت های هسته ای ایران «خواست های دیگر در زمینه تروریسم، صلح خاورمیانه و حقوق بشر اساسی نخواهد بود». آمریکا همچنین ظاهراً آماده است که در صورت توافق با جمهوری اسلامی بر سر مسئله محوری فوق تضمین دهد که به اقدام نظامی علیه ایران دست نخواهد زد (تضمین امنیتی). اظهارات اخیر گوردون براون نخست وزیر انگلیس که با لحن جدیدی از آمادگی غرب برای کمک به توسعه انرژی هسته ای ایران سخن می گفت نشان از همین سیاست جدید غرب دارد. غرب در عین حال به دنبال آن است که به جمهوری اسلامی ایران اخطار کند که در صورت رد این پیشنهادهای فشارهای اقتصادی و سیاسی غرب علیه ایران تشدید خواهد شد- فشارهایی که از دید غرب تحمل آن در دوران رأی گیری ریاست جمهوری به دلیل بحران اقتصادی حاکم برای ایرانیان بسیار مشکل خواهد بود.

دنباله مطلب در صفحه ۴۲

رأی گیری خردادماه آینده به دلایل مختلفی به یکی از مهمترین رأی گیری های جمهوری اسلامی تبدیل شده است. تجربه دوره چهارساله ریاست جمهوری احمدی نژاد گرچه برای حامی اصلی او در ساختار قدرت یعنی آقای خاتمی رضایتبخش بوده، ولی در ورای آن موفقیت چندانی نداشته است. توخالی درآمد شعارهای عوامفریبانه او در بردن نفت بر سر سفره های مردم که در پیروزی اش در سال ۱۳۸۴ نقش داشت به ریزش شدید حمایت قشرهای آسیب پذیر اقتصادی از او منجر شده است. گرایش های مختلف جناح اصلاح طلب در هدف «احمدی نژاد، نه» به یک اتحاد استراتژیک رسیده اند. و از همه مهمتر، این که بخش عمده ای از هم پیمانان او در جناح اصولگرا نیز حمایت خود را از او پس گرفته اند و در برابر او به صف آرای پرخاش کرده اند. در طول حیات جمهوری اسلامی، هیچ رئیس جمهوری در پایان دوره اول حکومت خود تا این حد در بین هواداران طیف خویش با مخالفت و ضدیت روبرو نشده است. احمدی نژاد اولین رئیس جمهور اسلامی ایران است که برای باقی ماندن بر سر قدرت برای دوره دوم خود با اشکال جدی روبرو شده است.

البته احمدی نژاد در این دوره از حکومت، دست کم از دید ولی فقیه یک «موفقیت» داشته است، و به همین دلیل نیز او همچنان از حمایت ولی فقیه برخوردار مانده است. این استثنا در سیاست اتمی ایران و ایستادگی احمدی نژاد در برابر فشارهای غرب به چشم می خورد. برای آقای خاتمی که «دشمنی» غرب با ایران را یک فرض مسلم می داند و مایل است سیاست خارجی ایران را بر این اساس تنظیم کند، احمدی نژاد کار گزار مطلوبی بوده است. او نه فقط در برابر تهدیدهای غرب ایستادگی کرده و قطعنامه های سازمان ملل را نادیده گرفته و بلکه با اتخاذ مواضع ضد اسرائیلی و نفی هولوکاست و مانند آن به تشدید بحران ایران با غرب کمک کرده است. به عبارت دیگر، احمدی نژاد توانسته است با سیاست های اتمی و خارجی خود به توهم مطلوب ولی فقیه در مورد دشمنی غرب با ایران دامن بزند و او را در اعتقاد خود راسخ تر کند. این خدمت کوچکی به ولی فقیه نیست، و این که چنین سیاستی به چه بهای سنگینی از نظر سیاسی و اقتصادی برای ایران تمام شده مسئله دومی است که یا به گوش ولی فقیه نرسیده و یا او توانسته به سادگی از کنار آن بگذرد. ولی اکنون و در آستانه رأی گیری جدید، این هزینه ها چنان انباشته شده که ممکن است به موفقیت احمدی نژاد نزد خاتمی نیز صدمه بزند.

یکی از این هزینه ها نابسامانی اقتصادی ایران و به هم ریختگی برنامه ریزی های اقتصادی دولت است که در سال حق و حقوقی ندارد هرگونه اعتراض در مورد «سرقت ادبی» و امثال آن بی معنا است. علاوه بر این، برای من به شخصه این طرح مهم بوده است و هر کس که بتواند آن را در هر شرایطی و به هر نامی در ایران پیاده کند از دید من معتنم است. به دلایل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و حقوق بشری متعدد (که در طرح این نویسنده توضیح داده شده است)، منابع طبیعی باید از کنترل حکومت بیرون بیایند و در اختیار صاحبان اصلی آن یعنی مردم قرار گیرند- و هر چه که در اجرای این اصل تأخیر شود فساد و استبداد حکومتی و فقر و نابسامانی های اقتصادی مردم ادامه خواهد یافت.

آقای کروبی، از توجه شما به این طرح سپاسگزارم. ولی امیدوارم اگر قدرت به دست شما افتاد آن را ضایع نکنید!

1- <http://www.roozonline.com/archives/2009/03/post-11904.php>

2- <http://alef.ir/content/view/42058>

3- <http://alef.ir/content/view/42325>

ادامه مطلب آقای کروبی و... از صفحه ۲۶

طرح این مسئله نمی تواند بیش از یک شعار تبلیغاتی برای جذب آرای مردم تلقی شود. البته همان طور که اشاره شد، پیشنهاد آقای نیلی کمتر از شش ماه پیش منتشر شده است. ولی نگارنده این سطور هفت سال پیشتر یعنی در اسفند ۱۳۸۰ طرح مشابهی را پیشنهاد و منتشر کرد(۵) که علاوه بر کیفیت سهم کردن مردم در این سرمایه ملی، برنامه زمان بندی شده عملی آن نیز توضیح داده شده است. پیشنهاد آقای نیلی به صورت کلی مطرح شده و از جزئیات عملی آن نام برده نشده است. در طرح آقای کروبی، اما، جزئیاتی آمده است که به طرح پیشنهادی این نویسنده نزدیک تر است. در عین این که نکات مشخص و مهمی در طرح این نویسنده آمده بود که از آن ها در طرح آقای کروبی خبری نیست. یعنی آقای کروبی باز یک پیشنهاد مشخص و زمان بندی شده را به صورت ناقص و مبهم و در حدی که فقط بتواند از نظر تبلیغات انتخاباتی جاذبه ایجاد کند به کار گرفته است. شباهت های طرح آقای کروبی با پیشنهادی که نگارنده این سطور هفت سال پیش مطرح کرده به حد شکفت انگیزی نزدیک است که در این جا به مواردی از آن اشاره می کنم.

اساس هر دو طرح واگذاری مالکیت ثروت های ملی نفت و گاز به مردم به صورت مشاع است. در هر دو طرح آمده است که این امر با واگذاری سهام برابر و غیرقابل خرید و فروش یا انتقال به هر فرد ایرانی صورت می گیرد. در طرح آقای کروبی این کار به افراد بالای ۱۸ سال محدود شده است. در طرح نگارنده، همه افراد مشمول این طرح می شوند- با این قید که سود سهام برای زیر ۱۸ ساله ها پس انداز می شود و تنها خود این افراد پس از رسیدن به این سن می توانند از آن برداشت کنند. این قید مانع از آن می شود که خانواده ها به افزایش مولید تشویق شوند، و در عین حال این جنبه طرح اثرات عمیقی به لحاظ توانمند کردن جوانان از نظر اقتصادی دارد که توضیح آن در خود متن آمده است. علاوه بر این، طرح یک برنامه ده ساله برای اجرای کامل آن پیشنهاد کرده است که در طول این دوره همه اقدامات ثبت و اداره شرکت و سهام و پرداخت سود سهام و جایگزینی تدریجی درآمد نفتی دولت با مالیات بر درآمد نفت را می توان سازمان داد. طرح آقای کروبی از این جزئیات خالی است و نشان نمی دهد که چگونه می توان حکومت وابسته به نفت را یکباره از درآمد آن محروم کرد، بدون این که چرخ اداره کشور از کار بیفتد.

منتهای این تفاوت ها و حذف جزئیات عملی ولی لازم در طرح آقای کروبی، شباهت های عجیب و غریب دیگری در طرح آقای کروبی و پیشنهاد نگارنده این سطور وجود دارد که در پیشنهاد آقای نیلی دیده نمی شود. آقای کروبی طرح خود را «مردمی کردن درآمدهای نفت» نامیده است. اگر به نوشته هفت سال پیش این حقیر مراجعه شود این عنوان برای مقاله دیده می شود: «طرح دموکراتیزه کردن صنعت نفت در ایران». شباهت عجیبی است نه؟ فارسی «دموکراتیزه کردن» مگر غیر از «مردمی کردن» است؟ آیا این امر تصادفی است؟ دیگر این که آقای کروبی که برای انتخابات خرداد آینده مبارزه می کند فراموش نمی کند که در مقدمه از ۲۹ اسفند و سالروز ملی شدن صنعت نفت یاد کند با این که هنوز به ۲۹ اسفند یکی دو هفته باقی مانده است. «اتفاقاً» نوشته این حقیر نیز با مقدمه مشابهی شروع شده بود. با این تفاوت که آن نوشته در ۲۹ اسفند ۱۳۸۰ منتشر می شد و نگاهی هم به وقایع خرداد سال بعد نداشت! آیا این شباهت ها عجیب به نظر نمی رسد؟! در هر صورت نگارنده خوش وقت است که آنچه را که هفت سال پیشتر نوشته (و بعداً در مقاطعی نیز از آن یاد کرده است) اکنون مورد توجه یک سیاستمدار برجسته جمهوری اسلامی قرار می گیرد. و البته برای نگارنده که در جمهوری اسلامی

ولی صرف نظر از این تبلیغات، جنبه دیگر تبلیغات انتخاباتی یعنی «پاسخگویی» به نیازهای مبرم مردم و حل مهمترین مشکلات آنان نیز از دید نامزدهای انتخابات مخفی مانده است. در این زمینه تقریباً این اتفاق نظر وجود دارد که مهمترین مشکلاتی که مردم ایران این روزها گرفتار آن هستند مسایل اقتصادی است. گرانی و تورم افسار گسیخته ای که در سطح جهانی ایران را در کنار کشورهای مانند زیمبابوئه و برمه قرار داده است (۲)، همراه با بیکاری گسترده در بین جوانان، نامزدها را به این واداشته است که طرح های اقتصادی خاصی را عرضه کنند. محمود احمدی نژاد طرح «هدفمند کردن پارانه ها» را به مجلس شورای اسلامی داده بود که با مخالفت رقبای او روبرو شد و بحث های داغی را در محافل سیاسی و اقتصادی ایران به راه انداخت. از جمله، جمعی از اقتصاددانان اثرات شدید تورمی آن را یادآور شدند و از مجلس خواستند که از تصویب آن مانع شود. مجلس بلافاصله طرح را از بودجه سال آینده حذف کرد و این حربه تبلیغاتی موقتاً از کار افتاد. ولی این طرح هنوز ممکن است به صورت دیگری دنبال شود، و تصویب آن از سوی مجلس شورای اسلامی که در کنترل «اصولگرایان» است وسیله تبلیغاتی بزرگی در اختیار احمدی نژاد قرار خواهد داد.

آقای احمدی نژاد البته در طرح شعارهای عوامفریبانه اقتصادی تجربه دارد. در دوره پیش، او قرار بود که «نفت را به پای سفره مردم» ببرد، ولی در دوره چهار ساله حکومتش نه فقط از تحقق این وعده خبری نشد و بلکه درآمدهای سرسام آور نفت کشور در این دوره برای مردم نتیجه ای جز فقر و تورم بر جای نگذاشته است. آقای کروبی نیز در دوره گذشته با شعار عوام پسند مشابهی یعنی پرداخت ماهی پنجاه هزار تومان به هر خانواده ایرانی به صحنه آمد. این شعار گرچه ظاهراً توانسته بود آرای را برای او کسب کند ولی به دلایلی برای موفقیت او در رأی گیری کافی نبود. علاوه بر این، هیچ گاه معلوم نشد که او چگونه می خواسته یا می توانسته است این شعار را متحقق کند. احمدی نژاد و کروبی هر دو در رأی گیری پیشین شعارهای اقتصادی فریبنده ای را مطرح کردند- شعارهایی که هیچ پایه اقتصادی و عملیاتی نداشتند از این رو چیزی جز صرفاً شعارهای عوامفریبانه نبودند. تجربه این عوامفریبی، و آگاهی به این که نمی توان یک بار دیگر با شعارهای بی پایه مردم را به پای صندوق های رأی کشاند، ظاهراً یکی از انگیزه هایی است که باعث شده هر دو نفر در این دوره با شعارها و طرح های اقتصادی مشخص تر و عملی به میدان بیایند.

به طرح «هدفمند کردن پارانه ها» ی آقای احمدی نژاد در بالا اشاره شد. آقای کروبی با انتقاد از طرح احمدی نژاد و در برابر آن، طرحی برای «مردمی کردن درآمدهای نفت» عرضه کرده است (۳) که بر اساس آن سهام شرکت های نفت و گاز ایران تماماً به مردم ایران منتقل خواهد شد و حکومت تنها از درآمد آن مالیات خواهد گرفت. آقای کروبی نوشته است که در طول چهار سال گذشته روی این مسئله بررسی کرده و این طرح را که «یکی از اقتصاددانان مطرح کشور» پیشنهاد کرده برگزیده است، و در صورت احراز مقام ریاست جمهوری به اجرای آن متعهد خواهد بود. ایشان البته از اقتصاددان مذکور نامی نمی برد، ولی گفته می شود که منظور ایشان دکتر مسعود نیلی دانشیار دانشگاه تهران است که پیشنهادی با همین مضمون را در ۸ مهر ماه گذشته منتشر کرده است. (۴) آقای کروبی البته نمی گوید که از نظر عملی چگونه و در چه جدول زمانی می خواهد و یا می تواند این طرح را به مرحله اجرا بگذارد و در صورت مخالفت ولی فقیه، که در سیاست های کلان حرف آخر را می زند و آقای کروبی به اطاعت از نظرات او مقید است، چه خواهد کرد. بدون تضمین اجرایی و برنامه عملی زمان بندی شده،

4- <http://www.rastak.com/showtext.php?id=1529>

۵- طرح دموکراتیزه کردن صنعت نفت در ایران و مقالات توضیحی آن را می توانید در آرشیو ایران امروز (<http://archiv.iran-emrooz.net/bagerzadeh/bagerzadeh.html>) ببینید. توجه فرمایید که برای خواندن این مقالات لازم است که فونت Persian را نصب کرده باشید. در غیر این صورت لطفاً مقالات را به صورت Pdf در نشانی زیر ببینید:

طرح: <http://members.lycos.co.uk/hzadeh/Tarh-e-naft.pdf>

مقالات توضیحی: <http://members.lycos.co.uk/hzadeh/naft-1.pdf>

<http://members.lycos.co.uk/hzadeh/n2ft2.pdf>

<http://members.lycos.co.uk/hzadeh/naft4.pdf>

Dr. Mimi's Audiology Clinic

Ph.D. in Audiology with 26 years experience

“Our Services Put A Smile On Your Face”

★ سنجش شنوایی ★ سمعک ★ سرویس و تعمیر

★ پیشگیری از اختلالات شنوایی

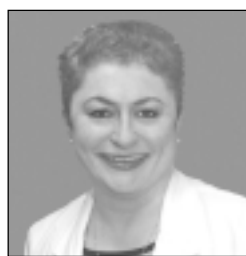
★ Diagnostic Testing ★ Hearing Aid Dispensing
★ Service & Repair ★ Tinnitus Management
★ Earplugs for Musicians, Hunters & Swimmers

Free Hearing Evaluation & Consultation

Dr.Mimi@YourHearingDoc.com

(925)937-4455

1200 Boulevard Way, Walnut Creek

\$200 OFF

With This Coupon
Purchase of 2
Hearing Aid Devices

برای درج آگهی در کتاب
یلوپیج ایرانیان شمال کالیفرنیا
با «پژواک» تماس حاصل نمائید.

یلوپیج پژواک،

بانک اطلاعاتی ایرانیان

(408) 615-1030